

Publicerad 2008-02-24 21:13 av Jessica91

Ett skolarbete som jag ska lämna in i veckan. Hoppas att det duger! För nu orkar jag inte mer ;P

Riddarsaga

Prinsessan hette Flora

Hon bodde i ett slott,

Där rummen de var stora,

Och allting var så flott.

Drottningen Sofia

Så ensam som hon var,

lät dottern själv få fria

till egen välvald karl.

Nej det var inte lätt,

den frihet som hon fick.

Hur ska hon välja rätt?

Träffa mitt i prick.

Med hopp om något stöd

hon reste till det land,

där bot till hennes nöd

var en trollkarls hand

-Hjälp mig snälla du,

Vem ska jag ta hem?

Han sa: Vänta bara nu,

magin ska säga vem.

Så Flora med sitt fina

trollkarlsmysteri.

fick varje man att grina

i jakt på frieri.

Men aldrig tycks hon hitta

ett tecken på magi.

Ingen verkar besitta

äkta ridderi.

Men en vacker junidag

två riddare kom nära.

Olika som natt och dag,

men båda lika kära.

Den ene han var ljus,
lång och mycket stark.
Han hade inget hus,
men ägde mycket mark.

Den andre han var mörk,
men ögonen var blå.
Han ägde ingen björk,
men ett hus stort som få.

Om dem lyste ett sken,
Precis som trollkarlen sa.
Men ack detta fenomen.
Vilken av dem ska hon ta?

-Fy för allt vad trolleri!
Vem av dem är nu rätt?
Någon måste det bli,
vem ska få odla min ätt?

Hon tänkte för ett slag,
och fick en smart idé.
I junis allra sista dag,
Skall en tävling ske.

Tornering får bestämma
vem som konung blir.
För ingenting kan skrämman
en man från sitt revir.

Tävlingen var nära.
En efterlängtnad dag.
Vem skulle få den ära
att vinna detta slag?

Stridsbenägna karlar
intar varsin plats.
Tro ej att någon sparar
den minsta gnutta sats.

I första rondens anfall
det slutade med en smäll.
Och inte ens i nödfall,
det hördes något gnäll.

De stred som vilda djur
Som båda två ser rött.
Ingen ville dra sig ur
Förrän någon dött!

Inför den sista rondan
Var bristningsgränsen nådd.
Men ingen ville vara den
Som erkänner sig klådd.

Blodiga de satte upp
på varsin sliten häst
Sista rondan gjorde upp
vem som nu var bäst.

De tog sig framåt mödosamt
i någon slags galopp.
Då skedde ett högst ohälsosamt
händelseförlopp.

När de båda möttes
de spetsade varann.
Spjuten i bröstet stöttes
på Floras blivande man.

Nu var de BÅDA döda,
ingen fanns nu kvar.
Vilket slit och möda,
För att hitta sig en karl.

Flora var nu ensam.
och levde i sin sorg,
över att vara ensam
i sin egen borg.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jessica91 med Poeter.se id #18091 innehar upphovsrätten